

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement
Drie maal per week 3 franks per jaar.
Twee " " " 5 " " " "
Een " " " 4 " " " "
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, voornemen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 17 DECEMBER.

Van alles wat.

Het ziet er nog precies niet goed uit in Frankrijk. Gelukkig wij het breedvoorig in onze nummers van dinsdag en donderdag gemeld hebben, kreeg verleden zaterdag M. J. Ferry drie revolverkogels in 't lijf. Het nieuw fransch ministerie, dat zoo veel moeite gekost heeft om tot stand te komen wordt reeds door verschillende fracties der republieken bevochten en zonder propheet te zijn kan men gerust voorspellen dat het niet lang meer aan het roer zal kunnen blijven.

Gelijk onze lezers het weten, heeft het beroeps-hof van Parys verklaard dat de feiten door Wilson en C^o gepleegd niet onder de toepassing van het strafwetboek vallen en bijgevoegd dat hnnedaders niet zullen vervolgd worden.

Ware dit arrest eenige dagen vroeger in het licht gekomen, dan hadde papa Grévy voorzitter der fransche republiek kunnen blijven.

Ziedaar, geachte lezers, in twee woorden de belangrijkste gebeurtenissen welke dezer dagen in Frankrijk voorgevallen zijn.

De Patrie zegt dat de leiders der zaak-Wilson het zeer slim hebben aan boord gelegd. Die niet-ervolving is de absolute voor M. Grévy. Had men dat besluit veertien dagen vroeger genomen, men had geen congres hoefden te houden. Wij vragen dat men M. Grévy zijn plaats teruggeve. Een aantal punten zijn, in dit besluit, onbegrijpelijk.

Het is dus bewezen dat M. Wilson dingen gedaan heeft, die niet met de kiescheid overeenkomen; maar die niet strafbaar zijn. Dit besluit doet ons denken aan den rechter, die eenen dief moest vrijspreken, bij gebrek aan bewijs: *Allez vous faire pendre ailleurs!* zegde hij. Ga u op een ander doen ophangen!

Er is niet veel meer te melden over den moorde-naar van M. Ferry. De heer J. Ferry maakt goede beterschap en zal na eenige dagen rust volkomen hersteld zijn.

Wat Aubertin betreft, deze geraakt geheel op den achtergrond, nu het onderzoek is geëindigd. Zijn testament bevatte boven de vermaking zijner heele fortuin (63 centiemen), aan mad. Grangier 5 lange brieven, allen gericht tot den heer Jules Ferry. Hanne tiels zijn: *Ignoble affaire du Tonkin* (Schandalige zaak van Tong-King); *la chute honteuse du misérable* (de schandelijke val van den eerlooze); *ses relations avec Bismarck* (zjne betrekkingen met von Bismarck); en twee die handelen over son alliance avec les droites (zijn bondgenootschap met de rechterzijde).

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft zich deze laatste dagen met het wetsontwerp over de bevordering der officieren beziggehouden, welk verleden donderdag aangenomen is.

Volgens een voorstel gedaan door M. Coremans wordt er vereischt dat de officieren, van het jaar 1892 af, in staat zijn zich in het vlamisch door de soldaten te doen verstaan.

Onze achtbare volksvertegenwoordiger M. Meyers heeft tijdens de bespreking tweemaal het woord gevoerd.

Zi-hier hoe hij zich woensdag uitgedrukt heeft: De heer Meyers. — Ik begrijp de ontroering welke hier ontstaat omdat men van den officier een genoezame kennis van het Nederlandsch vergt om zijnen dienst te kunnen doen? 't Is niet te veel gevraagd van onze officieren die in de militaire school Duitsch en Engelsch leeren, en zeker verdient het niet de strenge woorden van den heer Leclercq die de heer Frère heeft aangehaald.

Komen wij tot het debat terug. 't Betreft — vergeten wij het niet — het amendement van den heer Hanssens, een afgevaardigde uit een Waalsch arrondissement.

De heer minister van financiën heeft op het merklijk verschil gewezen dat er bestaat tusschen het amendement van den heer Hanssens en het oorspronkelijk voorstel hetwelk de heer Frère zoozeer overdrijft.

Hij heeft gezegd dat men te Antwerpen verklaard had geen punt van huishoudkunde, bij voorbeeld, in 't Nederlandsch te kunnen behandelen. 't Is wel mogelijk, doch dat is de kwestie niet: de hoofdzak was dat men elkander verstond.

De heer Frère gaat te ver wanneer hij zegt dat de eischen der Vlamingen zelfs zoo ver reiken dat zij de Vlaamsche vertaling der namen van Waalsche gemeenten vragen. Hij haalt de Vlaamsche vertaling van *Warmonas* (*Borchvoorn*) aan; maar op twee mijlen afstand van die stad kent men haar enkel onder den naam van « Borchvoorn ».

Het argument van de bulletins der volkstelling betreft al even weinig; het kan gebeuren dat lieden een stuk in 't Fransch invullen om te doen zien dat men Fransch kent, alhoewel men dochtans in den huiselijken kring Nederlandsch spreekt.

De heer Frère heeft verder bewoerd dat de Vlaamsche uitgaaf van 't *Beknopt Verslag* abonnementen heeft verloren. Doch hij heeft vergeten te zeggen dat men den prijs van 't *Beknopt Verslag* en die van de Handelingen der Kamers verhoogd heeft en dat de vermindering van 't getal abonnementen daaraan is te wijten.

DE HEER FRÈRE-ORBAN. — Gij hebt mij niet begrepen. Ik heb doen uitschijnen dat het fransch beknopt verslag tweemaal zooveel inschrijvers telt als het Vlaamsche!

DE HEER MEYERS. — Indien gij gelijk hebt, dan zouden wij tot de conclusie geraken dat het Nederlandsch officieel moet verwarloosd worden. Welnu ik ben hoegenaamd van dit gevoelen niet!

Wat de onderofficieren betreft, ongetwijfeld ware 't hoogst wenschelijk dat zij Nederlandsch verstaan; doch dit is de volstrekte stelling. Zoo ver gaan wij niet. Wij houden ons aan het nederig voorstel van den heer Hanssens; en het is zeer praktisch en het zal bijdragen tot een goede inrichting van het leger. (*Zeer wel! rechts.*)

Verleden donderdag heeft M. Meyers uogmaals het woord in deze voege genomen: DE HEER MEYERS. — Ik zeg den achtbaren heer Hanssens dank voor zijne vaderlandsheide en verhevene woorden. Ik veroenig mij met het amendement der middenafdeeling en zal het stemmen. Zoo ik het woord heb gevraagd, dan was 't om eenige bijzonderheden te voegen bij hetgene ik gister antwoorde aan den achtbaren heer Frère, aangaande de abonnementen op de Handelingen der Kamer en op 't *Beknopt Verslag*. Ziehier de nauwkeurige cijfers der abonnementen.

Voor de prijsverhoging, telden de Handelingen 25,000 abonnementen 't *Beknopt Verslag* 27,000 en de Franche *Compte rendu analytique* had er 17,000.

Sedert de abonnementprijs verhoogd zijn, telden de Handelingen nog slechts 6,900 inschrijvers, het Fransch (*Beknopt Verslag*), 11,200; het Vlaamsche 6,000.

Men ziet dus dat het wel inderdaad aan de verhoging van prijs is dat men de vermindering van 't getal abonnementen op het Vlaamsche (*Beknopt Verslag*) moet toeschrijven.

Het (*Beknopt Verslag*) dient vooral voor de mia bemiddelde klas. Ziedaar de echte reden der vermindering.

Men heeft gezegd dat de Vlamingen, wat het thans besproken ontwerp betreft, overdreven

eischen stellen. Men kent de overdreven eischen der franschsprekenden niet.

Een Fransch handboek gaf onlangs den raad de namen der gemeenten op zijn Fransch uit te spreken! Zoo moest Geertruidenberg klinken als *Jaitru-Danbert!* (*Gelach.*)

Vertelde men niet onlangs in de leestzaal zelve der Kamer de volgende anecdoten? Na een gevecht tusschen burgers en soldaten te Calloo, bij Antwerpen, was de wachtmeester Van Parys 's avonds op het appel in de wacht niet aanwezig. Men gaat hem zoeken en overal vraagt men: *Is de wachtmeester van Parys hier niet?* *Proces-verbaal* wordt opgemaakt, de krigsauditeur doet het vertalen en de officiele vertaler schrijft zonder aarzelen: *Si la garde est maitresse à Paris ici point, alsefer stond: « Zoo de wacht is meester van Parys, hier niet! »* (*Uitbundig gelach.*)

Als men dergelijke voorbeelden kan aanhalen, dan heeft men het recht te zeggen dat de Vlamingen bewijs hebben gegeven van een waarlijk engelachtig geduld! (*Rechts: Zeer wel!*)

De heer Cattuyvels was ontroerd over wat hij een overdreven woord aan den heer Coremans heeft genoemd. Naar aanleiding daarvan, zal ik herinneren dat Mgr. de Ram in 1841 verklaarde dat de Vlaamsche taal de beste sijn der nationaliteit is, want, voegde hij er bij: de taal is gansch het volk. (*Herhaalde goedkeuring op dezelfde banken.*)

In hare zitting van donderdag heeft de Kamer de bespreking van de begroting der financiën begonnen.

Le Patriote deelt in zijn nummer van vrijdag 9 dezer mee dat de Stedelijke Raad van Brussel, in zijne laatste geheime zitting, den advocaat der stad gemachtigd heeft om minnelijke overeenkomsten te sluiten met 't grootste getal der slachtoffers van 7 September.

De sommen door de rechtbank in zekere gevallen toegestaan zullen tot basis dienen om de schadeoostellingen vast te stellen aan de eischers uit te betalen.

De Brusselsche Gemeenteraad beoogt hierdoor onvermijdelijke proceskosten te sparen.

De vragen van schadeoostelling aan de stad Brussel zijn reeds talrijk en verzoeker zullen er nog tal van nieuwe te voorschijn komen. 't Zal voor de Brusselsche stadskas duur zijn. De lasten-betalers zullen het 't best gewaardigen.

Het *Journal des Tribunaux* van 8 dezer maand, kondigt den tekst van een vonnis af der burgerlijke Rechtbank van Brussel uitgesproken den 26 October ll. welk vonnis, een schadeoostelling van 696 franks toekent aan een der manifestanten wegens verseureuring zijner kleedren, geleden pijn en smart ten gevolge der slechte handelingen, en de onmogelijkheid gedurende acht dagen van te werken of zich met zijne handelszaken onledig te kunnen houden.

Talrijke manifestanten zijn in 't zelfde geval geweest of hebben het nog erger te lijden gehad.

Wie tot hertoe heeft nagelaten zijne vraag rechterlijk in te dienen, is dus verwittigd!

Men verwacht zich aan een zeer levendige woordenwisseling in de Kamer, over het verslag, waarin het lot der arrondissementcommissarissen zal beslist worden.

Het besluit, zoo als men weet, tot het behoud van deze ambtenaars, die ten slotte niets meer te doen hebben.

Dit besluit zal in de Kamer bestreden worden, waar, onder ander M. Melot, zal voorstellen heel bevondig het ambt af te schaffen onder voorbehoud der rechten, verkregen door de titularissen in functie.

Het is niet onmogelijk dat de rechterzijde deze zienswijze volge.

Dit zou een overwinning zijn, behaald door de politiek van decentralisatie, die tot nu toe door het ministerie gevolgd werd.

Ieder herinnert zich nog een der laatste heldendaden van het weggejaagde geuzenministerie Frère, Bara, Vanhumbecq, namelijk de belasting op de pijp tabak.

Na de staatskas leeggeplunderd te hebben ten voordele der onderwijzers, dacht de geuzenmeerderheid niets beters te kunnen doen, dan een belasting te slaan op den inlandschen tabak. Die belasting bracht het half zuid gedeelte van West-Vlaanderen ten onder. Doch daar zagen de geuzen niet naar, de vreemde tabak had bij hen de voorkeur.

Welnu, de middensekte der Kamer van volksvertegenwoordigers, in groote meerderheid bestaande uit katholieken, heeft voorgesteld deze laatelijke belasting totaal af te schaffen of te ten minste te verminderen.

Het ministerie heeft zich voorloopig bij de vermindering aangesloten en alles doet verhoopen dat de Kamer de totale afschaffing zal stemmen.

Alwederom vermindering van lasten en toch boni in de kas! Neemt er een le aan, geuzen!

Men verzekert dat er in alle departementen inlichtingen gegeven zijn, om de ambtenaars, elk in hunnen kring, zooveel besparingen te doen maken als mogelijk.

Een nieuwe brief zal aan al de parketten worden gezonden, om hun aan te bevelen de justiciekosten te verminderen.

M. De Volder was reeds dien weg ingegaan, en had daarin voor de schatkist ronde sommen weten te vinden.

Zijn opvolger, M. Lejeune, vindt het bewandelen van dien weg noodig en aanbevelenswaardig.

Niet alleen in België maar ook in andere landen is er landbouwerisis. Bij voorbeeld, in Italië en in Spanje, is de crisis zoo groot, dat vele landbouwers, die eertijds welgesteld waren, thans zonder onderkomen zijn.

Uit die twee handen trekken er machtig veel menschen naar Amerika om aldaar de kans te wagen om voedsel te verkrijgen.

De boodschap van voorzitter Cleveland, die deze week in het congres der Vereenigde-Staten is afgelezen geworden behandelt alleen den gelijkelijken toestand; doch er is niet gelijk in Europa, sprak van middelen te beramen om de inkomsten te vermeerderen, ten einde de onkosten te kunnen dekken, maar wel van te beraadslagen wat er dient gedaan te worden met het aanzienlijk overschot dat de staatskas alle jaren oplevert.

De eenen willen het doen verminderen bij middel eener vermindering van belastingen; de anderen zouden liever ineens de invoerrechten op de vreemde grondstoffen afschaffen. Voorzitter Cleveland houdt het met deze laatste.

Wat er van zij, het feit is dat de Vereenigde-Staten verplicht zijn de inkomsten der staatskas te verminderen, daar zij deze niet allen weten te gebruiken, terwijl in Europa zooveel gouvernementen tot over de ooren in de schuld zitten en gedurig op het uitvinden van nieuwe belastingen moeten bedacht zijn.

En nochtans indien vele landen wilden, zouden zij ook een schoon overschot hebben. Maar men geeft het liever aan het leger, dat altijd maar moet vermeerderd worden.

De Amerikanen hebben geen leger en daartuit komt het dat zij zulk schoon overschot hebben. Waarom doen anderen het ook zoo niet?

uit, bond het paard aan 't hekken vast en trad de dreef in.

Onder het voortstappen beschouwde hij aan weerskanten de driedubbele rei eenwienoude riken en van tijd tot tijd dwaalde zijn blik links en rechts door het geboomte; hij scheen echter meer de weerde van de gronden en van het gewas te schatten dan de schoonheid van het landschap te bewonderen.

Weltra kwam hij op een vierkant binnenplein, aan alle kanten met gebouwen omringd aan welks uideinde zich het kasteel, een groot voorvaderlijk gebouw verhef, dat zich echter, bij gebrek aan onderhand, in eenen beklagensweerdigen staat van verval voordeed.

Niemand vertoonde zich om den bezoeker te ontvangen. Hij aarzelde een oogenblik, beklom toen het terras, opende een deur en bevond zich in een groot voorhuis, kaal, naakt, zonder enig meubel, en welks behangsel, van verouderden vorm en tekening, op menige plaats verschromen en verseurd was.

Niemand ontwarende, hoopte hij eenige malen om de aandacht der onachtbare bewoners op te wekken, en meende weir te vertrekken, toen eindelijk eene deur geopend werd en Geneveva verschree.

M. Tribucien, zegde zij, kom toch binnea.

Deze, met overdreven beleefdheid grootende, sprak:

— Verschooning, mejuffer, dat ik mij op een zoo vroegtijdig uur aanbied; wij, mannen van zaken, zijn steeds overladen met bezigheden.

— Verontschuldigd u niet, M. Tribucien, gij zijt altijd welkom. Gij verlangt ongetwijfeld mijnen vader te spreken.

— Het is inderdaad om met M. de baron een onderhand te hebben, dat ik de vrijheid neem.

— Wees zoo goed naar te zitten, ik ga mijn vader roepen, hij is in den hof.

(Wordt vervolgd.)

met schoonen zwarten baard, kroezelhaar, sijn gekleed, en ik dacht dat... misschien...
— Kleine zottin! Denk gij dat men zoo maar den eersten den besten voor man neemt? Zoo min als gij, ken ik den naam van den heer dien gij bedoelt. Daarenboven, om u in uwen schoonen droom te helpen, zal ik u zeggen, dat hij voor geheel andere redren hier kwam; hij heeft zelfs den schijn niet gehad, zich om de arme kleine Geneveva te bekommeren.

Hij is, naar ik van mijnen vader meen verstaan te hebben, ingenieur van de nieuwe spoorweglijn welke het dal moet doorsnijden. Het is om de lijnrichting te bestudeeren dat hij hier soms in de streek komt, en wij die spoorweg een groot gedeelte van mijns vaders eigendommen moet innemen, heeft hij zijne tegenwoordigheid alhier benuttigd om nepous dien afstand van grond eene overeenkomst in der minne te sluiten... Maar komaan, spreken wij van iets anders. Hoeveel geeft u vader u als bruidschat mede?

— Alles.
— Hoe alles?
— Wel ja; ik bezit reeds al de goederen mijner moeder.

— Hoeveel zijn die waard?
— Ten minste dertigduizend franks; en mijn vader heeft aan Pierre gezegd dat hij lang genoeg gewerkt heeft en het tijd is om aan rust te denken. Hij staat ons alles af en behoudt voor zich niets dan een jaargeld, voor het geval dat het leven bij ons hem niet zoude bevalen.

— Weet gij wel, mijne kleine Rosa, dat gij zeer rijk zult zijn?
— Voor menschen van onze soort zullen wij tamelijk wel gesteld zijn, maar gij mejuffer, wanneer gij eens gaat trouwen zal uw bruidschat ontzaglijk groot zijn.

— Ik weet er niets van.
— Wel gij bezit toch nog al de goederen van mevrouw de barones zaliger, en die moet zeer rijk geweest zijn.

— Ik weet er volstrekt niets van.
— Zegt u vader u dan nooit iets?
— Van zijne zaken? Neen.
— Het is zonderling; mijn vader die maar een boer is, zegt mij alles.

— Hoor, Rosa, gij zijt mijne zoogzuster, mijne eenige vriendin, het eenige meisje van mijnen ouderdom dat ik ooit heb gekend; welnu, ik wil u mijn hart openen, maar... gij zult mij niet verraden?
— Mej. Geneveva, gij weet dat ik u te lief heb om u ooit verdriet aan te doen.

— Ik weet het. Welnu, ik geloof dat mijn vader in verre na zoo rijk niet is, als men wel denkt.
— Maar hij bezit meer dan honderd morgen lands rood het kasteel, de besten van het gansche dal, en volgens mijn vader zegt, is deze eigendom meer dan twee honderd vijftig duizend frank waard.

— Wie zegt ons, dat die goederen niet reeds zwaar belast zijn?
— Hoe zou dat mogelijk zijn? M. de baron verteert niets, gaat nooit uit, ontvangt niemand, heeft nooit werkvolk te betalen... neen, neen, ik zeg u dat uw vader het goud opstapelt.

— Neen, Rosa; ik eerbiedig hem te veel om zoo iets te geloooven! Zoo gij wist hoe goed hij is, welk edelmoedig hart hij heeft... en hij zou een vrek, een Harpagon zijn? Neen, onmogelijk.
— Ik weet het niet... maar...
— En zoo gij wist hoe zeer hij mij bemint en hoe hij lijdt wanneer ik hem de eene of andere kleine geldelijke opoffering vraag!

— Ziet gij wel!
— O! neen, zijne treurigheid is niet die van eenen gierigaard die met tegenzin zijn goud verlaat, maar die van eenen goeden vader wiens hart bloedt, wanneer hij zijn kind een genoegen moet

weigeren. Soms tijds echter, ben ik zelve aan het twijfelen geraakt, maar eenig nadenken brengt mij weldra tot de treurige overtuiging dat, zoo mijn vader rijk ware, gelijk gij zults meent, de jongelingen niet zouden ontbreken om mij ten huwelijk te vragen en niemand, gij hoort het, Rosa, niemand nog heeft zich aangeboden, om de hand van de arme Geneveva te vragen.

— Kom, kom, mejuffer, alles komt op tijd! Daarbij gij zijt nog maar twintig jaar, en wie kan weten wat er ons nog te wachten staat? De knappe ingenieur van den spoorweg... Zie, mijn God, wie komt daar ginds?... Wel het is de heer met den schoonen zwarten baard, het is de ingenieur zelve... Ja, ja! hij zelf!

Geneveva zag op en ontdekte inderdaad den ingenieur op eenige stappen van daar.

— Laat ons gaan, sprak zij... Doch neen, blijven wij; zoo wij heen gingen, zou hij opmerken dat wij over hem spraken.

Het was inderdaad een knap jong mensch wiens onberispelijk kleedsel en deftige trekken aan zijn geheel voorkomen iets gaven, dat hem deed onderscheiden. Met eenen beleefden groet, waarin men den man der hooge wereld herkende, stapte hij de meisjes voorbij, terwijl hij op beiden eenen langen verwonderden blik wierp.

— Niet waar? Dat hij er goed uitziet? sprak de jonge boerin, toen hij voorbij was.

— Ik weet het niet, sprak Geneveva blozende, ik heb er niet op gelet.

— O, ik wel! Ja, mejuffer, ik verzeker het u, hij ziet er zeer goed uit.

Enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er

enige dagen later hield een eenvoudig dorpsrijtuig aan het uiteinde der dreef van het kasteel van Pontarvant stil. Een man welke het aanzien van eenen goeden dorpsnotaris had, stapte er